

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 4.7.2011
KOM(2011) 396 lõplik
2011/0176 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,
millega kehtestatakse üldsätted kolmandatele riikidele antava makromajandusliku
finantsabi kohta

{SEK(2011) 865 lõplik}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Alates makromajanduslikku finantsabi kasutuselevõtust 1990. aastal on seda kasutatud, et anda makromajanduslikku laadi finantsabi kolmandatele riikidele, kellel on maksebilansi lühiajalised probleemid. Seni on kiidetud heaks 55 makromajandusliku finantsabi otsust, millest on laenude ja toetustena kasu saanud 23 riiki ning mille kulukohustuste summa on kokku 7,4 miljardit eurot.

Makromajanduslik finantsabi täiendab finantsabi, mida Rahvusvaheline Valuutafond (IMF) annab majanduse kohandamis- ja reformikava raames. Sellega tunnistatakse asjaolu, et kuigi ülemaailmses majandusstruktuuris on maksebilansi toetuse andmine peamiselt Rahvusvahelise Valuutafondi roll, on mõnel juhul asjakohane ELil erandkorras täiendada abi, mida Rahvusvaheline Valuutafond annab riikidele, mis on poliitiliselt, majanduslikult ja geograafiliselt ELile lähedased.

Lisaks Rahvusvahelise Valuutafondi toetuskavale eeldab ELi makromajandusliku finantsabi andmine seda, et komisjonis koostöös Rahvusvahelise Valuutafondiga koostatud hinnangu kohaselt on abisaavas riigis endiselt olemas vajadus välisrahastuse järele ning demokraatlikud institutsioonid ja mehhanismid toimivad tulemuslikult. Pärast makromajandusliku finantsabi andmise heakskiitmist sõltub abi osamaksete tegemine sellest, kas Rahvusvahelise Valuutafondi kava raames tehakse rahuldavaid edusamme ja kas abisaav riik võtab teatavaid majandus- ja finantspoliitika meetmeid, mis EL ja abisaav riik on kokku leppinud vastastikuse mõistmise memorandumis, milles käsitletakse riigi peamisi majanduslikke ja struktuurilisi probleeme. Makromajanduslik finantsabi on erandlik ning selle andmine lõpetatakse, kui riik saab katta oma vajaduse välisrahastuse järele muudest allikatest, näiteks rahvusvaheliste finantseerimisasutuste ja erakapitali sissevoolu abil.

Makromajandusliku finantsabiga on antud väärtuslik panus ELi kandidaatriikide, võimalike kandidaatriikide ja naaberriikide makromajanduslikku stabiilsusesse, ja sellel on positiivne mõju ka ELi majandusele. Makromajandusliku finantsabi mõned aspektid siiski vähendavad selle tulemuslikkust ja läbipaistvust. Eelkõige see, et praegu kohaldatakse makromajandusliku finantsabi juhtumipõhiselt, st iga kord kui kriisis olevale riigile antakse makromajandusliku finantsabi, tuleb teha eraldi seadusandlik otsus.

1.1. Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Raammääruse ettepanekut ajendas komisjoni esitama soov kehtestada kolmandatele riikidele antava makromajandusliku finantsabi jaoks eraldi õigusakt. Peamine eesmärk on muuta makromajanduslik finantsabi tulemuslikumaks, muutes otsustusprotsessi sujuvamaks. Nagu ülemaailmsest finantskriisist nähtus, eeldab makromajanduslike ja rahanduslike eriolukordade tulemuslik lahendamine seda, et kriisile saaks reageerida kiiresti ja tõhusalt. Seega on vaja otsustusprotsessi, millega ei kaasne pikki menetlusi ja viivitusi. Kavandatud määrus kiirendaks üksikute makromajandusliku finantsabi andmise otsuste tegemist, mis võimaldaks paremini aidata abisaavatel riikidel lühiajalisele välisele finantssurvele vastu pidada ja toetada neid maksebilansi jätkusuutliku positsiooni taastamiseks kohandamismeetmete võtmisel. Suutlikkus anda makromajanduslikku finantsabi kiiremini peaks ühtlasi suurendama selle vastastikust täiendavust rahvusvaheliste finantseerimisasutuste abiga.

Lisaks ühtlustaks kavandatud määruse vastuvõtmine makromajandusliku finantsabi otsustusprotsessi muude ELi välisabi rahastamisvahendite otsustusprotsessidega. Muu hulgas tähendaks see, et komisjon võtab makromajandusliku finantsabi andmise otsused liikmesriikide esindajatest koosneva komitee järelevalve all vastavalt kontrollimenetlusele, mis kehtestati komiteemenetluse uute eeskirjadega, mis jõustusid 1. märtsil 2011¹.

Kavandatud raammääruse eesmärk on ka muuta formaalsemaks ja täpsustada makromajanduslikku finantsabi reguleerivaid peamisi eeskirju, et suurendada selle läbipaistvust ja prognoositavust, kuid ilma seda oluliselt muutmata. Makromajanduslik finantsabi on seni põhinenud nõukogu järeldustega kehtestatud põhimõtetel. Nende nn Genvali kriteeriumidega² on sätestatud makromajandusliku finantsabi geograafiline kohaldamisala, eeltingimused ja rakendamise peamised meetodid. Seni toimunud makromajandusliku finantsabi tehingute puhul on need kriteeriumid olnud kasulikud suunised. Seepärast tuleks need säilitada ja uuesti kinnitada. Kavandatud määrusega ajakohastatakse ja täpsustatakse mõnda neist kriteeriumidest.

Euroopa Parlament tunnistas juba 2003. aastal oma resolutsioonis kolmandatele riikidele makromajandusliku finantsabi andmise kohta³ vajadust võtta vastu raammäärus, et tõhustada makromajandusliku finantsabi otsustusprotsessi, luua sellele läbipaistvam õiguslik alus ning täiustada mõnda Genvali kriteeriumi.

Lisaks ei võta pärast Lissaboni lepingu jõustumist makromajandusliku finantsabi otsuseid vastu nõukogu üksi, vaid teeb seda vastavalt seadusandlikule tavamenetlusele (kaasotsustamismenetlus). See on suurendanud vajadust anda Euroopa Parlamendile osa vastutusest makromajanduslikku finantsabi reguleerivate eeskirjade ja kriteeriumide eest, talletades need põhiõigusaktis, mille on heaks kiitnud mõlemad kaasseadusandjad. Kavandatud raammäärusega antaks Genvali kriteeriumidele ametlik ja õiguslikult siduv staatus.

1.2. Üldine taust

2008.–2009. aasta ülemaailmse finantskriisi käigus ilmnas, et ELil on vaja tugevaid ja kiireid kriisiennetuse ja -ohjamise süsteeme, sealhulgas asjakohaseid rahastamisvahendeid. Iga makromajandusliku finantsabi tehingu jaoks eraldi seadusandliku otsuse vastuvõtmise tõttu esineb riigi abitaotluse ja esimese osamakse vahel sageli olulisi viivitusi. See kahandab abi tulemuslikkust, kuna abi on ette nähtud kasutamiseks maksebilansi kriisiolukorras, kui on vaja kiiresti reageerida. Tulenevalt pikast otsustusprotsessist kiidetakse Rahvusvahelise Valuutafondi kavad heaks varem kui nendega seotud ELi makromajanduslik finantsabi. Kooskõlas nende asjaoludega on eelnevate makromajandusliku finantsabi tehingute 2009. aasta metahindamise⁴ raames kindlaks tehtud, et viivitused makromajandusliku finantsabi otsuste vastuvõtmisel on oluline puudus – puudus, mida kavandatud

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 182/2011, 16. veebruar 2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13), millega asendatakse nõukogu otsus 1999/468/EÜ.

² Genvali kriteeriumid sõnastati viimati majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu 8. oktoobri 2002. aasta järeldustes.

³ ELT C 68 E, 18.3.2004, lk 86.

⁴ „Meta-evaluation of Macro-Financial Assistance Operations, 2004-2008. Final Report”, GHK Consulting, oktoober 2009, kättesaadav veebisaidil: http://ec.europa.eu/economy_finance/evaluation/pdf/final_report_meta_annex_en.pdf.

raammäärusega püütakse kõrvaldada. Siinkohal tuleks arvestada, et kaasotsustamismenetlus, mida Lissaboni lepingu kohaselt makromajandusliku finantsabi suhtes kohaldatakse, ning sellest tulenev vajadus anda uute õigusaktide puhul liikmesriikide parlamentidele vähemalt kaheksa nädalat aega nende kontrolliõiguse kasutamiseks võivad otsustusprotsessi veelgi pikendada. See on andnud veel ühe põhjuse, miks esitada raammääruse ettepanek.

1.3. Võrdlus ettepaneku valdkonnas kehtivate õigusnormidega

Otsuse tegemine

Kavandatud raammääruse kohaselt esitaks komisjon riigipõhiste makromajandusliku finantsabi otsuste eelnõud liikmesriikide esindajatest koosnevale komiteele (edaspidi „komitee”). Komitee esitaks arvamuse vastavalt kontrollimenetlusele, mis kehtestati 1. märtsil 2011 jõustunud komiteemenetluse määrusega⁵. See otsustusprotsess asendaks makromajandusliku finantsabi puhul praegust pikemat juhtumipõhiste otsuste tegemist.

Komiteemenetluse määruse kohaselt koosneks komitee liikmesriikide esindajatest ning selle eesistuja oleks komisjon, kusjuures eesistujal ei ole hääleõigust. Menetlus oleks järgmine: komisjon esitaks komiteele komisjoni otsuste eelnõud, mis käsitlevad kolmandale riigile makromajandusliku finantsabi andmist (edaspidi „rakendusakti eelnõu”). Kui komitee esitab otsuste ettepanekute kohta positiivse arvamuse (mis on vastu võetud liikmesriikide esindajate kvalifitseeritud häälteenamusega), võtaks komisjon need otsused vastu. Kui komitee esitab negatiivse arvamuse (mis on samuti vastu võetud liikmesriikide esindajate kvalifitseeritud häälteenamusega), ei võtaks komisjon neid otsuseid vastu, kuid ta võiks esitada need apellatsioonikomiteele või esitada muudetud eelnõud. Kui arvamust ei esitata ja komitee liikmed ei ole lihthääleamusega otsuste eelnõude vastu, saaks komisjon otsuste eelnõud siiski vastu võtta.

Kui otsus anda kolmandale riigile finantsabi on vastavalt kirjeldatud menetlusele vastu võetud, viib komisjon selle ellu. Komisjon kinnitaks komitee nõusolekul vastastikuse mõistmise memorandum, milles sätestatakse finantsabiga seotud poliitikameetmed. Selleks tegutseks komitee vastavalt nõuandemenetlusele, sest nendel memorandumitel ei ole mõju eelarvele ega kolmandatele riikidele, välja arvatud abi andmise otsusesosutatud ulatuses. Kui vastastikuse mõistmise memorandum on vastu võetud, võtaks komisjon vastu otsuse abi väljastamise kohta, mille eelduseks on Rahvusvahelise Valuutafondi toetusega seotud kohandamis- ja reformikava ning ELi ja abisaava riigi vahel kokkulepitud poliitikameetmete rahuldav rakendamine.

Nagu sätestatud määruse (EL) 182/2011 artiklites 10 ja 11, oleks Euroopa Parlamendil ja nõukogul juurdepääs komitee menetlusi käsitlevatele dokumentidele ning õigus vaidlustada komisjoni esitatud rakendusaktide eelnõud juhul, kui üks neist leiab, et nende aktidega ületatakse raammääruses sätestatud rakendusvolitusi.

Makromajandusliku finantsabi suunised

Lisaks otsustusprotsessi muudatustele muudetakse raammäärusega ka ametlikuks Genvali kriteeriumid, millest lähtutakse makromajandusliku finantsabi tehingute puhul, ja vajaduse korral ajakohastatakse neid. Need kriteeriumid on sõnastatud majandus- ja rahandusküsimuste

⁵ Määrus (EL) 182/2011, vt eespool.

nõukogu 8. oktoobri 2002. aasta järeldestes ning majandus- ja rahanduskomitee kinnitas need 2006. aasta märtsis.

- *Erandlikkus.* Makromajanduslik finantsabi on olemuselt erandlik, see võetakse kasutusele üksikjuhtumi põhiselt, et aidata abisaaval riigil toime tulla maksebilansi või eelarve lühiajaliste raskustega. Makromajandusliku finantsabi andmine tuleb lõpetada, kui riik saab katta oma vajaduse välisrahastuse järele muudest allikatest.
- *Geograafiliselt piiritletud.* Vastavalt Genvali kriteeriumidele on makromajanduslik finantsabi ette nähtud ainult kolmandatele riikidele, kellel on ELiga lähedased poliitilised ja majandussidemed. Nõukogu täpsustas 2002. aastal, et see peaks hõlmama kandidaatriike ja võimalikke kandidaatriike, kolme SRÜ Euroopa riiki (Valgevene, Moldova ja Ukraina) ning Barcelona protsessiga seotud riike (st riigid, kes on kirjutanud alla või eeldatavasti kirjutavad alla Euroopa – Vahemere piirkonna assotsieerimislepingu). Erandjuhul võivad olla abikõlblikud ka muud kolmandad riigid.

Raammääruses sätestatakse makromajandusliku finantsabi puhul abikõlblike riikide ja territooriumidena kandidaatriigid ja võimalikud kandidaatriigid, kõik Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riigid ja territooriumid (sh Lõuna-Kaukaasias: Armeenia, Aserbaidžaan ja Gruusia) ning erandlikel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel ka muud kolmandad riigid. Sellised muud riigid peavad olema poliitiliselt, majanduslikult ja geograafiliselt ELile lähedased.

- *Poliitilised eeltingimused.* Kooskõlas ELi põhiväärtustega peavad võimalikul abisaaval riigil olema tulemuslikud demokraatlikud institutsioonid ja mehhanismid, sealhulgas mitmeparteiline parlament, ning ta peab austama inimõigusi ja õigusriigi põhimõtet.
- *Vastastikune täiendavus ja koormuse jagamine.* Makromajandusliku finantsabi andmine on seotud Rahvusvahelise Valuutafondi toetuse ja sellega kaasneva majanduskavaga ning sõltub selle rahuldavast rakendamisest abisaavas riigis. Silmas pidades asjakohast finantskoormuse jagamist ELi ja teiste rahastajate vahel, on Genvali kriteeriumidega kehtestatud ELi panuse ülempiiriks kandidaatriikide ja võimalike kandidaatriikide puhul 60 % riigi täiendavast vajadusest välisrahastuse järele (st lisaks abile, mida eeldatavasti saadakse rahvusvahelistest finantseerimisasutustest); ning muude riikide puhul on see kolmandik.

Kuigi põhimõtted, et ELi panus abisaavate riikide välisrahastuse puudujäägi katmisel peab olema rahvusvaheliste finantseerimisasutuste toetusega vastastikku täiendav ning koormust tuleb teiste abiandjatega jagada, ei tee komisjon ettepanekut seada ELi makromajandusliku finantsabi osa puhul selgesõnalist ülempiiri. See kajastab senist kogemust, et teataval juhul on rahastamispuudujääke keeruline täpselt hinnata. Lisaks osalevad ELi-välised kahepoolsed rahastajad ELi naaberriikide välisrahastuse puudujääkide katmises vaid väikeses mahu, kui üldse.

- *Tingimuslikkus.* Mis tahes makromajandusliku finantsabi andmise eelduseks on, et riik saab Rahvusvaheliselt Valuutafondilt toetust ja on kokku leppinud vastavas majanduskavas. Lisaks lepib komisjon ELi nimel abisaava riigiga kokku eraldi mitmetes poliitikatingimustes. Kõnealused tingimused on sätestatud vastastikuse mõistmise memorandumis.

- *Finantsdistsipliin.* Kui makromajanduslikku finantsabi antakse toetusena, tulevad vahendid ELi eelarvest. Makromajandusliku finantsabina antavad summad peavad olema kooskõlas ELi mitmeaastase finantsperspektiivi asjaomaste eelarveassigneeringutega sätestatud ülemmääradega. Kui finantsabi antakse laenuna, emiteerib komisjon ELi nimel finantsturul võlakirja, mis vastab abisaava riigiga kokku lepitud finantstingimustele, ning laenab vahendid kohe edasi. Katmaks riski, et abisaavad riigid jätavad kohustused täitmata, on ELi võlakiri tagatud tagatistfondist, kuhu kantakse rahalisi vahendeid mahus 9 % laekumata summast.

Finantsdistsipliini tugevdamiseks ja makromajandusliku finantsabi prognoositavuse suurendamiseks tehakse raammääruses ettepanek määrata selgelt kindlaks, millal tuleks makromajanduslikku finantsabi anda laenu, millal toetusena ja millal nende kahe kombinatsioonina. Kooskõlas Maailmapanga ja Rahvusvahelise Valuutafondi tavaga on abi vormi kindlaksmääramise peamisteks kriteeriumideks majandusliku ja sotsiaalse arengu tase (keskmine sissetulek, vaesuse määr) ning võla jätkusuutlikkus, silmas pidades ka riigi suutlikkust võlg tagasi maksta.

1.4. Kooskõla Euroopa Liidu muude tegevuspõhimõtete ja eesmärkidega

Raammäärused on vastu võetud kõigi ELi peamiste välisrahastamisvahendite jaoks (ühinemiseelne rahastamisvahend, Euroopa naabus- ja partnerlusinstrument, arengukoostöö rahastamisvahend, stabiliseerimisvahend, tuumaohutusalase koostöö rahastamisvahend ja humanitaarabi). Need hõlmavad 2007.–2013. aasta finantsperspektiivi ning nendes on antud komisjonile rakendusvolitused. Makromajandusliku finantsabi puhul kavandatud rakendusemäärusega ette nähtud otsustamismenetlus on sarnane menetlusega, mida kasutatakse teiste välisrahastamisvahendite jaoks.

Makromajanduslik finantsabi ja muud välisrahastamisvahendid on üksteist vastastikku tugevdavad. Poliitikameetmed, mis tuleb komisjoni ja abisaava riigi vahel kokku leppida, on kooskõlas kehtivate partnerlus-, koostöö- või assotsieerimislepingutega, mis on ELi ja abisaava riigi vahel sõlmitud. Lisaks saab makromajandusliku finantsabi abil suurendada muude ELi välisrahastamisvahenditega toetatavate programmide tulemuslikkust, eelkõige nende projektide puhul, mida rahastatakse ühinemiseelse rahastamisvahendi ning Euroopa naabus- ja partnerlusinstrumendi alusel, nimelt panustades tingimuslikkuse abil asjakohase üldraamistiku tagamisse makromajandusliku stabiilsuse ja struktuurireformi jaoks. Vastastikuse mõistmise memorandumis sisalduvaid poliitikameetmeid toetatakse samal ajal sageli nii tehnilise abiga, mida EL annab oma tavapäraste koostöövahendite kaudu, kui ka valdkondlike meetmetega, mis on kindlaks määratud otsese eelarvetoetuse all. Lisaks täiendavad need riigi rahanduse juhtimist ja ELi pikemaajalise valdkondliku eelarvetoetuse meetmete muid eesmärke.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

Komisjon teostas 2009. aastal välisekspertide abil ulatusliku metahindamise 2004.–2008. aastal teostatud makromajandusliku finantsabi tehingute kohta. Selle metahindamise raames korraldas komisjon 2009. aastal kõrgetasemelise seminari, millel osalesid ametnikud komisjoni asjaomastest talitustest, Rahvusvahelisest Valuutafondist ja Maailmapangast. Raammääruse ettepanek on kooskõlas metahindamise ja konsulteerimise tulemustega, mis rõhutasid vajadust kiirema otsustusprotsessi ning läbipaistvama õigusliku aluse järele. See on kooskõlas ka Euroopa Parlamendi 2003. aasta resolutsiooniga makromajandusliku finantsabi

rakendamise kohta,⁶ milles kutsuti üles koostama raammäärust, et tõhustada otsustusmenetlust ja luua selgem õiguslik alus. Kuna kavandatud raammääruse peamine eesmärk on muuta ELi otsustusmenetlust seoses makromajandusliku finantsabi tehingutega, ning mitte niivõrd rahastamisvahendit ennast, ei teostanud komisjon ametlikku mõjuhinnaangut. Kavandatud määruse mõju on hinnatud teatavas ulatuses käesolevale ettepanekule lisatud komisjoni talituste töödokumendis.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Õiguslik alus

Vastupidiselt EÜ asutamislepingu kohasele olukorrale hõlmab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel, millega reguleeritakse majandus- ja finantskoostööd kolmandate riikidega (Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 212), ka makromajanduslikku finantsabi. Kõnealune säte on õiguslik alus makromajandusliku finantsabi otsustele, mis on vastu võetud pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Siiski juhul kui makromajanduslikku finantsabi saav riik on arengumaa, võetaks otsus vastu Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 209 alusel, mis reguleerib ELi arengukoostööd. Kuna kavandatud määrus on raamistik makromajandusliku finantsabi edaspidisele andmisele kriisiolukorras olevatele kolmandatele riikidele, on sellel sama õiguslik alus kui üksikutel riigipõhistel makromajandusliku finantsabi otsustel, mis võetakse vastu pärast Lissaboni lepingu jõustumist, st Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklid 209 ja 212.

Lisaks tehakse ettepanek, et riigipõhised makromajandusliku finantsabi otsused saaks vastu võtta komisjon, tegutsedes liikmesriikide esindajatest koosneva komitee järelevalve all. Sellega tunnistatakse asjaolu, et makromajanduslik finantsabi kuulub nende õiguslikult siduvate aktide kategooriasse, mida on vaja rakendada ühetaoliselt ja seega tsentraliseeritult, nagu see on sätestatud Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 291 komisjonile rakendusvolituste andmise kohta, eriti selle lõikes 2. Kuna makromajandusliku finantsabi otsused on märkimisväärsel eelarvemõjuga rakendusaktide eelnõud, tuleks eespool osutatud liikmesriikide esindajate komiteel järgida kontrollimenetlust, mis on kehtestatud komiteemenetluse määrusega⁷.

3.2. Subsidiaarsuse põhimõte

Kavandatud raammäärus käsitleb kolmandatele riikidele antavat ELi finantsabi, mis on ELi jagatud pädevuse valdkond. Makromajandusliku finantsabi antakse subsidiaarsuse põhimõtte järgi, sest kolmandates riikides lühiajalise makromajandusliku stabiilsuse taastamise eesmärki saab tõhusamalt ja tulemuslikumalt saavutada EL, kui liikmesriigid eraldi. EL tervikuna saab koondada rahalised vahendid ja pidada abisaavate riikidega läbirääkimisi abi andmise viisi ja poliitikatingimuste üle ühtse läbirääkijana.

3.3. Proportsionaalsuse põhimõte

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas. See tagatakse makromajandusliku finantsabi selliste peamiste põhimõtete jätkuva rakendamisega nagu rahvusvaheliste finantseerimisasutuste abi täiendavus ja koormuse jagamine teiste rahastajatega, mis tagab, et

⁶ ELT C 68 E, 18.3.2004, lk 86.

⁷ Määrus (EL) 182/2011, vt eespool.

EL ei kata põhjendamatult suurt osa abisaava riigi rahastuspuudujäägist. Lisaks on proportsionaalsus tagatud asjaoluga, et makromajanduslikku finantsabi ei anta rohkem, kui on heakskiidetud eelarveassigneeringuid, ning selle puhul järgitakse mitmeaastast finantsperspektiivi.

3.4. Vahendi valik

Kavandatud raammäärusega ei kaasne makromajandusliku finantsabi kui vahendi olemuse põhjalikku muutmist, hoopis keskendutakse otsustusprotsessi sujuvamaks muutmisele. Sellise rahastamisvahendi puhul nagu makromajanduslik finantsabi, mida komisjon juhib tsentraalselt kogu ELi nimel, on määrus (mitte direktiiv) asjakohane õigusakt. Raammäärusega viiakse makromajandusliku finantsabi otsustamismenetlused kooskõlla muude välisabi rahastamisvahendite menetlustega, samal ajal pakub see võimalust saavutada muid makromajandusliku finantsabiga seotud eesmärke, näiteks Genvali kriteeriumide ametlikuks muutmist ja ajakohastamist ning nende ametlikku heakskiitmist nii nõukogus kui ka Euroopa Parlamendis.

Mõeldav alternatiiv peamise eesmärgi saavutamiseks ehk makromajandusliku finantsabi otsustamisprotsessi sujuvamaks muutmiseks oleks kasutada makromajandusliku finantsabi puhul korrapäraselt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 213. Kõnealuse artikliga antakse nõukogule pädevus võtta „komisjoni ettepaneku põhjal vastu vajalikud otsused”, kui „kolmanda riigi olukord nõuab liidu kiiret finantsabi”. Siiski nagu on rõhutanud nõukogu ja komisjoni õigustalitused, ei oleks asjakohane kasutada korrapäraselt rakendatava meetme puhul (nagu makromajanduslik finantsabi) kõigil või enamikel juhtudel õigusliku alusena kiirmenetlust.

4. MÕJU EELARVELE

Kavandatud raammäärusega ei muudeta praegust olukorda seoses makromajandusliku finantsabi tehingute arvu või nendega antud summadega. Makromajandusliku finantsabi tehingute arvu ja mahu määrab kindlaks majandus- ja finantskriiside sagedus ja raskus, nagu see on kõigi kriisile reageerimise meetmete puhul. Igal juhul on makromajanduslik finantsabi ka edaspidi kooskõlas praeguse finantsperspektiiviga, mis hõlmab ajavahemikku 2007–2013, ning selles ette nähtud eelarveassigneeringutega.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS,

millega kehtestatakse üldsätted kolmandatele riikidele antava makromajandusliku finantsabi kohta

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 209 ja 212,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Liit on üks peamine kolmandatele riikidele majandus-, finants- ja tehnilise abi andja. Liidu makromajanduslik finantsabi (edaspidi „makromajanduslik finantsabi”) on osutunud tõhusaks vahendiks abisaavates riikides majandusliku stabiilsuse saavutamiseks ja struktuurireformide toetamiseks. Kooskõlas oma üldise poliitikaga kandidaatriikide, võimalike kandidaatriikide ja naaberriikide suhtes, peaks Euroopa Liidul olema võimalik anda neile riikidele makromajanduslikku finantsabi, et luua ühine stabiilsuse, julgeoleku ja heaolu piirkond.
- (2) Praegu antakse makromajanduslikku finantsabi kolmandatele riikidele Euroopa Parlamendi ja nõukogu ühekordsete riigipõhiste otsuste alusel. See vähendab abi tõhusust ja tulemuslikkust, põhjustades ebavajalikke viivitusi makromajandusliku finantsabi taotluste esitamise ja nende tegelike rakendamise vahel.
- (3) Raamistik makromajandusliku finantsabi andmiseks nendele kolmandatele riikidele, kellega ELil on olulised poliitilised, majandus- ja kaubandussidemed, peaks muutma abi andmise tulemuslikumaks. Eelkõige peaks olema võimalik anda makromajanduslikku finantsabi kolmandatele riikidele, et julgustada neid võtma majanduspoliitika meetmeid, mis tõenäoliselt aitavad lahendada maksebilansi kriisi.
- (4) Euroopa Parlament kutsus oma 3. juuni 2003. aasta resolutsioonis kolmandatele riikidele antava makromajandusliku finantsabi rakendamise kohta¹ üles kehtestama makromajandusliku finantsabi raammäärust, et tõhustada otsustusmenetlust ja luua makromajandusliku finantsabi andmiseks arusaadav ja kindel kord.

¹ ELT C 68 E, 18.3.2004, lk 86.

- (5) Makromajandusliku finantsabi üldmääruse vastuvõtmine aluslepingu artiklite 209 ja 212 alusel ei piira aluslepingu artikli 213 sätete kohaldamist, millega reguleeritakse kiire finantsabi andmist kolmandatele riikidele, ning nõukogu sellega seotud eelisõigust.
- (6) Euroopa Liit vaatas 2006. aastal põhjalikult läbi ja muutis sujuvamaks oma välisabi raamistiku, et seda tõhustada. Kõigi peamiste välisrahastamisvahendite puhul võeti vastu raammäärused, millega anti komisjonile rakendusvolitused. Ainus peamine rahastamisvahend, millel praegu puudub raammäärus, on makromajanduslik finantsabi.
- (7) Nõukogu kehtestas oma 8. oktoobri 2002. aasta järeldustes kriteeriumid (nn Genvali kriteeriumid), millest juhinduda ELi makromajandusliku finantsabi tehingute puhul². Asjakohane oleks muuta need kriteeriumid ametlikuks omaette õigusaktiga, mille kiidavad heaks nii parlament kui ka nõukogu, ning samal ajal neid kriteeriume ajakohastada ja täpsustada.
- (8) Eelnevalt tuleks sätestada asjakohased menetlused ja meetmed, et Euroopa Liidul oleks võimalik tagada makromajandusliku finantsabi kiire andmine, eriti kui asjaolud nõuavad viivitamatut tegutsemist. See suurendaks ka makromajandusliku finantsabi rakendamise suhtes kohaldatavate kriteeriumide selgust ja läbipaistvust.
- (9) Komisjon peaks tagama, et makromajanduslik finantsabi oleks kooskõlas välistegevuse eri valdkondade peamiste põhimõtete, eesmärkide ja meetmetega ning liidu muude asjaomaste poliitikavaldkondadega.
- (10) Makromajanduslik finantsabi peaks tugevdama abisaavate riikide pühendumust liiduga ühistele väärtustele, sealhulgas demokraatialle, õigusriigi põhimõttele, heale valitsemistavale, inimõiguste austamisele, säästvale arengule ja vaesuse vähendamisele, kuid ka avatud, reeglitel põhineva ja õiglase kaubanduse põhimõtetele.
- (11) Iga üksiku makromajandusliku finantsabi tehingu eesmärkide hulgas peaks olema riigi rahanduse juhtimise tõhususe, läbipaistvuse ja vastutustundlikkuse suurendamine abisaavas riigis. Kõnealuste eesmärkide saavutamist peaks komisjon korrapäraselt jälgima.
- (12) Kuna käesoleva määruse eesmärke, nimelt panustada partneritest kolmandate riikide makromajanduslikku stabiliseerimisse, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning selle meetme ulatuse tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas aluslepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (13) Makromajanduslik finantsabi peaks täiendama Rahvusvahelise Valuutafondi ja muude mitmepoolsete finantseerimisasutuste antavat abi ning koormust tuleks õiglaselt jagada teiste rahastajatega. Makromajanduslik finantsabi peaks tagama liidu kaasatuse lisandväärtuse.

² Majandus- ja rahandusküsimuste nõukogu järeldused – „Review of EU macro-financial assistance and the EC lending and guarantee capacity for external actions”, 8. oktoober 2002.

- (14) Selleks et tagada makromajandusliku finantsabiga seotud ELi finantshuvide tõhus kaitse, peavad abisaavad riigid võtma asjakohased meetmed kõnealuse abiga seotud pettuse, korruptsiooni ja eeskirjade eiramise ärahoidmiseks ja tõkestamiseks, samuti tuleb sätestada, et abi kasutamist kontrollib komisjon ja auditeerib kontrollikoda.
- (15) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühesugused tingimused seoses makromajandusliku finantsabi tehingute heakskiitmise ja juhtimisega kolmandates riikides, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes³.
- (16) Kontrollimenetlust tuleks kasutada rakendusotsuste puhul, millega määratletakse iga üksiku makromajandusliku finantsabi tehingu summa, vorm, kestus ja üldtingimused, arvestades et sellistel otsustel on oluline mõju eelarvele.
- (17) Nõuandemenetlust tuleks kasutada vastastikuse mõistmise memorandumi puhul, milles sätestatakse liidu makromajandusliku finantsabiga seotud majanduspoliitika meetmed, arvestades et vastastikuse mõistmise memorandum ei ole üldine rakendusakt ega ka akt, millega kaasneb eelarvele või kolmandatele riikidele muud mõju, kui see, mis tuleneb abi andmise otsusest,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Abi eesmärk ja ulatus

1. Käesoleva määrusega nähakse ette üldsätted makromajandusliku finantsabi andmiseks artiklis 2 sätestatud abikõlblikele kolmandatele riikidele ja territooriumidele.
2. Makromajanduslik finantsabi on erandlik rahastamisvahend, millega antakse abikõlblikele kolmandate riikidele ja territooriumidele sidumata ja mittesihotstarbelist maksebilansi toetust. Selle eesmärk on taastada jätkusuutlik välisrahastamine, kui riigil on välisrahastusega raskusi. Sellega toetatakse maksebilansi raskuste kõrvaldamiseks võetavate kohandamis- ja struktuurireformimeetmete rakendamist.
3. Makromajanduslikku finantsabi võib anda tingimusel, et koos mitmepoolsete finantseerimisasutustega on kindlaks tehtud, et pärast Rahvusvahelise Valuutafondi ja teiste mitmepoolsete institutsioonide poolt vahendite eraldamist on riigil endiselt vajadus välisrahastuse järele, hoolimata sellest, et on rakendatud jõulisi majanduse stabiliseerimis- ja reformikavasid.
4. Makromajanduslik finantsabi on olemuselt ajutine ning selle andmine lõpetatakse, kui abisaava riigi vajadus välisrahastuse järele on stabiliseeritud.

³ ELT L 55, 28.11.2011, lk 13.

Artikkel 2

Abikõlblikud riigid

Kolmandad riigid ja territooriumid, mis on kõlblikud saada makromajanduslikku finantsabi, on järgmised:

- a) käesoleva määruse I lisa punktis 1 loetletud kandidaatriigid ja võimalikud kandidaatriigid;
- b) käesoleva määruse I lisa punktis 2 loetletud riigid ja territooriumid, mis on hõlmatud Euroopa naabruspoliitikaga;
- c) muud kolmandad riigid erandlikel ja nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel. Sellised riigid peavad olema poliitiliselt, majanduslikult ja geograafiliselt lähedased Euroopa Liidule.

Artikkel 3

Abi vorm

1. Makromajanduslikku finantsabi antakse laenu või toetuse või nende kombinatsioonina. Asjakohase vormi kindlaksmääramisel võtab komisjon arvesse abisaava riigi majandusarengu taset, mida mõõdetakse sissetulekuga inimese kohta ja vaesuse määraga, ning tagasimaksmise võimet võla jätkusuutlikkuse analüüsi alusel.
2. Kui makromajanduslikku finantsabi antakse laenuna, volitatakse komisjoni liidu nimel laenama vajalikud rahalised vahendid finantsturgudelt või finantseerimisasutustelt ning laenama need edasi abisaavale riigile.
3. Laenutehingud teostatakse eurodes, nende puhul kasutatakse samu väärtuspäevi ning need ei tohi liidule kaasa tuua laenutähtaegade muutumist ega mis tahes valuuta- või intressimäärariski.
4. Abisaav riik kannab kõik laenutehingutega seotud liidu kulud.
5. Abisaava riigi taotlusel ja kui asjaolud võimaldavad laenu intressimäära parandamist, võib komisjon oma esialgse laenu täielikult või osaliselt refinantseerida või korraldada ümber vastavad finantstingimused. Refinantseerimine ja tingimuste ümberkorraldamine peavad toimuma kooskõlas lõikes 4 sätestatud tingimustega ega tohi põhjustada asjaomase laenu keskmise kestuse pikenemist ega refinantseerimise või tingimuste ümberkorraldamise kuupäevaks laekumata põhisumma suurenemist.

Artikkel 4

Finantssätted

1. Käesoleva määruse alusel toetusena antava makromajandusliku finantsabi summad on kooskõlas mitmeaastases finantsraamistikus sätestatud eelarveassigneeringutega.

2. Käesoleva määruse alusel laenuna antavad makromajandusliku finantsabi summad eraldatakse vastavalt nõukogu 25. mai 2009. aasta määrusele (EÜ, Euratom) 480/2009 välistegevuse tagatisfondi asutamise kohta⁴.
3. Eelarvepädevad institutsioonid kinnitavad iga-aastased assigneeringud finantsraamistiku piires. Aastate 2011–2013 vastavad võrdlussummad on kehtestatud II lisas.

Artikkel 5

Abi suurus

1. Abi suurus põhineb sellel, kui suur on abisaava riigi täiendav vajadus välisrahastuse järele. Komisjon määrab selle kindlaks koostöös rahvusvaheliste finantseerimisasutustega ulatusliku ja hästi dokumenteeritud kvantitatiivse hindamise alusel. Komisjon võtab eelkõige aluseks kõnealuse riigi kohta Rahvusvahelise Valuutafondi koostatud viimased maksebilansi prognoosid ja võtab arvesse mitmepoolsete rahastajate eeldatavat rahalist panust.
2. Makromajandusliku finantsabi summade kindlaksmääramisel võetakse arvesse ka vajadust tagada õiglane koormuse jagamine muude rahastajatega.
3. Kui abisaava riigi vajadus rahastuse järele makromajandusliku finantsabi väljamaksete perioodil oluliselt väheneb, võib komisjon kooskõlas artikli 14 lõikega 2 otsustada abi andmise raames eraldatavat summat vähendada, abi peatada või tühistada.

Artikkel 6

Tingimuslikkus

1. Makromajandusliku finantsabi andmise eeltingimus on, et abisaav riik austab tulemuslikke demokraatlikke mehhanisme, sealhulgas parlamentaarset mitmeparteisüsteemi, õigusriigi põhimõtet ja inimõigusi.
2. Makromajandusliku finantsabi tingimus on Rahvusvahelise Valuutafondi kava olemasolu, mis hõlmab Rahvusvahelise Valuutafondi rahaliste vahendite kasutamist.
3. Abi väljamaksete tegemise tingimuseks on Rahvusvahelise Valuutafondi kava rahuldav täitmine. Samuti peab abisaav riik võtma teatava ajavahemiku jooksul mitmeid täpselt kindlaks määratud ja struktuurireformidele keskenduvaid majanduspoliitikameetmeid, mille komisjon ja abisaav riik lepivad kokku ning mis sätestatakse vastastikuse mõistmise memorandumis.
4. Silmas pidades vajadust kaitsta liidu finantshuvide ja parandada abisaavate riikide valitsemist, hõlmab vastastikuse mõistmise memorandum meetmeid, mille eesmärk on riigi rahanduse juhtimissüsteemide tõhususe, läbipaistvuse ja vastutuse suurendamine.

⁴ ELT L 145, 10.6.2009, lk 10.

5. Poliitikameetmete väljatöötamisel tuleks nõuetekohaselt arvesse võtta ka edusamme seoses turgude vastastikuse avamisega, reeglitel põhineva ja õiglase kaubanduse arengut ning liidu välispoliitika muid prioriteete.
6. Poliitikameetmed peavad olema kooskõlas kehtivate partnerluslepingutega, koostöölepingutega või assotsieerimislepingutega, mis on sõlmitud liidu ja abisaava riigi vahel, ning makromajanduslike kohandamis- ja struktuurireformikavadega, mida abisaav riik rakendab Rahvusvahelise Valuutafondi toel.

Artikkel 7

Menetlus

1. Makromajanduslikku finantsabi saada sooviv riik taotleb seda komisjonilt kirjalikult.
2. Kui artiklites 1, 2, 4 ja 6 osutatud tingimused on täidetud, annab komisjon makromajanduslikku abi vastavalt artikli 14 lõikele 2.
3. Laenuandmise otsuses täpsustatakse makromajandusliku finantsabi summa, laenu maksimaalne keskmine tagasimaksetähtaeg ja osamaksete maksimaalne arv. Toetuse andmise otsuses täpsustatakse summa ja osamaksete maksimaalne arv. Mõlemal juhul määratletakse makromajandusliku finantsabi saamise ajavahemik. Reeglina ei ületa see kolme aastat.
4. Pärast makromajandusliku finantsabi andmise otsuse heakskiitmist lepib komisjon artikli 14 lõikes 3 sätestatud korras abisaava riigiga kokku artikli 6 lõigetes 3, 4, 5 ja 6 osutatud poliitikameetmed.
5. Pärast makromajandusliku finantsabi andmise otsuse heakskiitmist lepib komisjon abisaava riigiga kokku abi üksikasjalikud finantstingimused. Need sätestatakse toetus- või laenulepingus.
6. Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ning nõukogu igale riigile antava abiga seotud arengust ning esitab neile asjakohased dokumendid.

Artikkel 8

Rakendamine ja finantsjuhtimine

1. Komisjon rakendab käesoleva määruse kohast abi kooskõlas määrusega (EÜ, Euratom) nr 1605/2002⁵ ja selle rakenduseeskirjadega⁶.
2. Makromajandusliku finantsabi rakendatakse otsese tsentraliseeritud haldamise abil.

⁵ Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1).

⁶ Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 357, 31.12.2002, lk 1).

3. Eelarvelised kulukohustused võetakse kooskõlas käesoleva artikliga tehtud komisjoni otsuste alusel. Abiga seotud ja mitut eelarveaastat hõlmavad eelarvelised kulukohustused võib jagada iga-aastasteks osamakseteks.

Artikkel 9

Abi väljamaksmine

1. Makromajanduslikku finantsabi makstakse abisaava riigi keskpangale.
2. Abi makstakse järjestikuste osamaksetena, makse tegemise eelduseks on artikli 6 lõigetes 2 ja 3 osutatud tingimuste täitmine.
3. Komisjon kontrollib korrapäraste ajavahemike järel, et artikli 6 lõigetes 2 ja 3 osutatud tingimusi täidetakse ka edaspidi.
4. Kui artikli 6 lõigetes 2 ja 3 osutatud tingimused ei ole täidetud, saab komisjon abi väljamaksmise ajutiselt peatada, abisummat vähendada või abi tühistada.

Artikkel 10

Toetusmeetmed

1. Käesoleva määruse rakendamiseks ja selle eesmärkide saavutamiseks vajalike makromajandusliku finantsabi andmise tehingute ettevalmistamisest, järelmeetmete võtmisest, monitoorimisest, auditeerimisest ja hindamisest tulenevate kulude katmiseks võib artikli 4 lõikes 1 osutatud piirides kasutada liidu eelarvevahendeid.
2. Lõikes 1 osutatud tegevus viiakse ellu nõustamislepingute alusel.
3. Kui nõustamislepingute üksikväärtus on suurem kui 250 000 eurot, allkirjastab komisjon need artikli 14 lõikes 2 sätestatud menetluse kohaselt.

Artikkel 11

Liidu finantshuvide kaitse

1. Abisaavad riigid kontrollivad korrapäraselt, et liidu eelarvest eraldatud rahastamist kasutatakse nõuetekohaselt, võtavad asjakohased meetmed rikkumiste ja pettuse ennetamiseks ning vajaduse korral võtavad õiguslikke meetmeid, et nõuda tagasi käesoleva määruse alusel antud need rahalised vahendid, mis on ebaseaduslikult omastatud.
2. Kõik käesolevast määrusest tulenevad lepingud sisaldavad sätteid, mis tagavad Euroopa Liidu finantshuvide kaitse, eriti pettuse, korruptsiooni ja mis tahes muude

rikkumiste eest vastavalt nõukogu määrusele (EÜ, Euratom) nr 2988/95⁷, määrusele (Euratom, EÜ) nr 2185/96⁸ ja määrusele (EÜ) nr 1073/1999⁹.

3. Artikli 6 lõikes 3 osutatud vastastikuse mõistmise memorandumiga antakse komisjonile ja kontrollikoja selgesõnaliselt õigus teostada auditeid, sealhulgas dokumentide auditeid ja kohapealseid auditeid, näiteks tegevuse hindamist. Memorandumiga antakse komisjonile või ta esindajatele ka selgesõnaline volitus kohapealsete kontrollide ja ülevaatuste tegemiseks vastavalt määrusele (Euratom, EÜ) nr 2185/96.
4. Makromajandusliku finantsabi kasutamise ajal kontrollib komisjon tegevuse hindamise teel abi andmise seisukohast oluliste finantseeskirjade, haldusmenetluste ning sise- ja väliskontrollimehhanismide usaldusväärsust abisaavas riigis.
5. Kui on kindlaks tehtud, et seoses käesoleva määruse kohase abi haldamisega on abisaav riik seotud mis tahes pettuse või korruptsiooni või mõne muu ebaseadusliku tegevusega, mis kahjustab liidu finantshuve, on komisjonil õigus nõuda toetuse täielikku tagasimaksmist ja/või laenu ennetähtaegset tagasimaksmist.

Artikkel 12

Hindamine

1. Komisjon hindab korrapäraselt makromajandusliku finantsabi tulemusi ja tõhusust, et teha kindlaks, kas eesmärgid on saavutatud, ning anda soovitusi tulevaste tehingute parandamiseks.
2. Komisjon saadab Euroopa Parlamendile ja nõukogule järeelhindamise aruanded, milles hinnatakse seda, mil määral on viimasel ajal tehtud makromajandusliku finantsabi tehingud aidanud kaasa abi eesmärkide saavutamisele.

Artikkel 13

Aastaaruanne

1. Komisjon vaatab läbi käesoleva määruse alusel võetud meetmete rakendamisel tehtud edusammud ning esitab makromajandusliku finantsabi rakendamise kohta igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande.
2. Aastaaruandes hinnatakse abisaavate riikide majanduslikku olukorda ja väljavaateid ning artikli 6 lõikes 3 osutatud poliitikameetmete rakendamisel tehtud edusamme.

⁷ Nõukogu 18. detsembri 1995. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2988/95 Euroopa ühenduste finantshuvide kaitse kohta (EÜT L 312, 23.12.1995, lk 1).

⁸ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta (EÜT L 136, 31.5.1999, lk.1).

Artikkel 14

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.
3. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.

Artikkel 15

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* ning kaotab kehtivuse 31. detsembril 2013.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

ARTIKLI 2 PUNKTIDE a JA b KOHASELT ABIKÕLBLIKUD RIIGID JA TERRITOORIUMID

1. Kandidaatriigid ja võimalikud kandidaatriigid

Albaania

Bosnia ja Hertsegoviina

Horvaatia

Island

Kosovo (ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni nr 1244/99 alusel)

Endine Jugoslaavia Makedoonia Vabariik

Montenegro

Serbia

Türgi

2. Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riigid ja territooriumid

Alžeeria

Armeenia

Aserbaidžaan

Valgevene

Egiptus

Gruusia

Iisrael

Jordaania

Liibanon

Liibüa

Moldova

Maroko

Okupeeritud Palestiina alad

Süüria

Tuneesia

Ukraina

II LISA

ARTIKLI 4 LÕIKES 3 OSUTATUD VÕRLDUSSUMMAD

Eelarverida	Võrdlussummad (tuhandetes eurodes)		
	2011 ¹	2012	2013
Kulukohustused makromajanduslik abi – toetused (eelarverida 01 03 02)	104 869	104 900	137 436

¹ 2011. aasta eelarvesse lisatud assigneering.

ETTEPANEKUTELE LISATAV FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse üldsätted kolmandatele riikidele antava makromajandusliku finantsabi kohta

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB¹) struktuurile

Poliitikavaldkond: Jaotis 01 – Majandus- ja rahandusvaldkond

Meede: 03 – Rahvusvahelised majandus- ja rahandusküsimused

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest²**

☒ Ettepanek/algatus käsitleb **olemasoleva meetme pikendamist**

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **ümbersuunatud meedet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastane strateegiline eesmärk, mida ettepaneku kaudu täidetakse

„Suurendada heaolu ka väljaspool ELi”.

Peamine majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraadiga seotud tegevuse valdkond on arendada, jälgida ja rakendada kolmandatele riikidele antavat makromajanduslikku finantsabi koostöös asjaomaste rahvusvaheliste finantseerimisasutustega.

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Erieesmärk nr 3: „Makromajandusliku finantsabi andmine kolmandatele riikidele, et aidata lahendada nende maksebilansi probleeme ja taastada välisvõla jätkusuutlik tase”.

¹ ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.
² Vastavalt finantsmääruse artikli 49 lõike 6 punktile a või b.

Asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile:	Rahvusvahelised	majandus-	ja	finantssuhted
Ülemaailmne valitsemine				

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Kavandatud raammääruse peamine eesmärk on tõhustada makromajandusliku finantsabi, muutes selle otsustusprotsess sujuvamaks.

Nagu ülemaailmsest finantskriisist nähtus, eeldab makromajanduslike ja rahanduslike eriolukordade tulemuslik lahendamine sellist kriisile reageerimise vahendit, mida saab kasutada kiiresti ja tõhusalt. Seega on vaja otsustamissüsteemi, millega välditakse pikki menetlusi. Kavandatud määrus kiirendaks üksikute makromajandusliku finantsabi andmise otsuste tegemist nii, et abiga saab aidata paremini abisaavatel riikidel lühiajalisele välisele finantssurvele vastu pidada, samal ajal toetades neid meetmete võtmisel maksebilansi jätkusuutliku positsiooni taastamiseks.

Kavandatud määruse kohaselt teeks otsuse anda abi vajavale riigile makromajandusliku finantsabi komisjon, tegutsedes liikmesriikide esindajatest koosneva ja komisjoni juhitava komitee järelevalve all vastavalt kontrollimenetlusele. See võimaldaks kiiremat otsustusprotsessi võrreldes varasemate otsuste suhtes kohaldatud üksikjuhtumipõhise menetlusega.

Kuigi raammäärus on uus õigusakt, ei kaasne sellega makromajandusliku finantsabi sisulist muutmist.

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Kavandatud määruse kohaselt heakskiidetud makromajandusliku finantsabi tehingute rakendamist jälgitakse makromajandusliku finantsabi andmisel kokku lepitud näitajate korrapäraste aruannete, abisaava riigi asutuste poolt enne väljamaksete tegemist esitatud vastavuse tõendite ja Rahvusvahelise Valuutafondi dokumentide alusel.

Praegu kohaldatakse iga makromajandusliku finantsabi tehingu suhtes eelhindamist ja järelhindamist, mille teostab komisjon või tema poolt nõuetekohaselt volitatud esindajad kahe aasta jooksul pärast tehingu lõppu. Kavandatava määrusega on ette nähtud Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatav iga-aastane aruanne, mis sisaldab hinnangut makromajandusliku finantsabi rakendamise kohta.

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

Ettepaneku vastuvõtmisega ei ole seotud konkreetseid nõudeid.

Abisaav riik peab täitma mitu eeltingimust, et olla makromajandusliku finantsabi saamiseks abikõlblik. Need tingimused on täpsustatud raammääruses.

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisaväärtus

Makromajandusliku finantsabi raames antud finantsabi ja sellega seotud poliitikameetmete eesmärk on toetada ELi tegevuskava abisaavate riikide suhtes, eelkõige edendades ELi naabruses makromajanduslikku ja poliitilist stabiilsust. Makromajandusliku finantsabiga seotud poliitikameetmed hõlmavad vajaduse korral teatavaid sätteid, mis on seotud ühinemisega seotud lepingutega, stabiliseerimis- ja assotsieerimislepingutega, partnerlus- ja koostöölepingutega ning Euroopa naabruspoliitika tegevuskavadega või samaväärsete dokumentidega. Need hõlmavad ka muid tingimusi, mille eesmärk on edendada jätkusuutlikku maksebilanssi ja eelarvepositsiooni, suurendada potentsiaalset majanduskasvu, edendada integratsiooni ja õigusnormide lähendamist ELiga ning tugevdada riigi rahanduse juhtimist.

Makromajandusliku finantsabi tehingud võimaldavad ELil tervikuna koondada rahalised vahendid ja pidada abisaavate riikidega läbirääkimisi abi andmise viisi ja poliitikingimuste üle ühtse osalejana.

Täiendades rahalisi vahendeid, mille on teinud kättesaadavaks rahvusvahelised finantseerimisasutused ja muud rahastajad, panustatakse ELi makromajandusliku finantsabiga rahvusvahelise abiandjate vahel kokku lepitud rahalise abi üldisesse tulemuslikkusesse.

1.5.3. Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

Lisaks riigipõhiste hindamistele teostati 2009. aasta makromajandusliku finantsabi tehingute metahindamine, mille käigus vaadati üle seitsme sellise makromajandusliku finantsabi tehingu hindamised, mis olid teostatud ajavahemikul 2004–2008. Muu hulgas täheldati metahindamise käigus, et makromajandusliku finantsabi otsustusprotsessis esineb viivitusi, mida peeti selle rahastamisvahendi oluliseks puuduseks, eelkõige võrreldes rahvusvaheliste finantseerimisasutuste meetmetega.

Metahindamisel leiti ka, et makromajanduslikul finantsabil oli abisaavates riikides struktuurireformide rakendamisele üldiselt positiivne mõju, eelkõige riigi rahanduse ja finantssektori reformide puhul.

1.5.4. Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega

Nagu osutatud, makromajandusliku finantsabi tehingud täiendavad ja on põhjalikult kooskõlastatud rahvusvaheliste finantseerimisasutuste toetusmeetmetega, eelkõige Rahvusvahelise Valuutafondi meetmega.

Makromajanduslik finantsabi ja ELi muud välisrahastamisvahendid võimendavad üksteist. Ühelt poolt saab makromajandusliku finantsabi abil suurendada muude ELi välisrahastamisvahenditega toetatavate programmide, eelkõige ühinemiseelse rahastamisvahendi ning Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi tulemuslikkust, panustades makromajandusliku stabiilsuse ja struktuurireformi jaoks asjakohase üldraamistiku loomisesse. Teiselt poolt toetatakse makromajandusliku finantsabiga seotud poliitikameetmeid sageli nii tehnilise abiga, mida EL annab oma tavapäraste koostöövahendite kaudu, kui ka valdkondlike meetmetega, mis on kindlaks määratud

otsese eelarvetoetuse all. Lisaks täiendavad need pikemaajalise otsese eelarvetoetuse puhul riigi rahanduse juhtimisega seotud ja muid eesmäärke.

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

X Piiratud kestusega ettepanek/algatus

- ☐ Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA
- **X** Finantsmõju avaldub ajavahemikul 2011–2013

☐ **Piiramatult kestusega** ettepanek/algatus

- rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku AAAA–AAAA,
- millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid³

X Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine komisjoni poolt

☐ **Kaudne tsentraliseeritud eelarve täitmine**, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

- ☐ rakendusametitele
- ☐ ühenduste asutatud asutustele⁴
- ☐ riigi avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele
- ☐ isikutele, kellele on delegeeritud konkreetsete meetmete rakendamine Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis finantsmääruse artikli 49 tähenduses

☐ **Eelarve täitmine** koostöös liikmesriikidega

☐ **Detsentraliseeritud eelarve täitmine** koostöös kolmandate riikidega

☐ **Eelarve täitmine ühiselt** rahvusvaheliste organisatsioonidega (**täpsustage**)

Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.

Märkused:

Abi järelevalve puhul tehakse aktiivset koostööd ELi delegatsioonidega.

³ Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

⁴ Määratletud finantsmääruse artiklis 185.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Vt eespool jagu 1.4.4.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.2.1. Tuvastatud ohud

Makromajandusliku finantsabi tehingutega on seotud nii väärkasutuse kui ka poliitilised riskid.

On oht, et makromajanduslikku finantsabi võidakse kasutada pettuse eesmärgil. See risk on seotud keskpanga sõltumatuse, riigi rahanduse juhtimise süsteemi ja haldusmenetluste kvaliteedi, raharingluse kontrolli ja järelevalvega, IT-süsteemide turvalisuse ning asjakohase sise- ja välisauditi suutlikkusega abisaavas riigis.

Poliitiliste riskide puhul on makromajandusliku finantsabi tehingute aluseks eeldus, et abisaava riigi valitsus jätkab Rahvusvahelise Valuutafondiga kokku lepitud kohandamis- ja reformikavade rakendamist. On oht, et abisaava riigi valitsus ei pea kinni Rahvusvahelise Valuutafondi kavaga seotud tingimustest, kuna eesmärkide saavutamine võib osutuda eeldatust raskemaks ning poliitiline olukord võib muutuda.

Lisaks on olemas piiratud risk, et laenudena antud makromajanduslikku finantsabi ei maksta tagasi. Seda riski aitab vähendada makromajandusliku finantsabi tehinguga toetatud ja Rahvusvahelise Valuutafondi toetusega kaasnev makromajanduslik kohandamis- ja reformikava, sest see aitab kaasa maksebilansi ja eelarve jätkusuutlikkuse taastamisele. Ka selle eesmärk, et ELi välislaenude puhul tehakse makseid tagatisfondi (kooskõlas tagatisfondi mehhanismi reguleerivate eeskirjadega), on vähendada laenu tagastamata jätmise võimalikku negatiivset mõju.

2.2.2. Ettenähtud kontrollimeetodid

Vt jagu 2.3

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Komisjoni talitused on kehtestanud raharingluse ja haldusmenetluste tegevushinnangute programmi kõigis ELi makromajanduslikku finantsabi saavates kolmandates riikides, mis on kookõlas ELi üldeelarve suhtes kohaldatavate finantsmääruse nõuetega. Arvesse võetakse ka Rahvusvahelise Valuutafondi ja Maailmapanga muude asjaomaste aruannete järeltusi.

Komisjoni talitused jätkavad nõuetekohaselt volitatud välisekspertide abiga tegevushinnangute teostamist abisaavate riikide rahandusministeeriumides ja keskpankades. Need aruanded hõlmavad selliseid valdkondi, nagu juhtimisstruktuur ja -korraldus, rahaliste vahendite haldamine ja kontroll, infotehnoloogia turvalisus, sise- ja välisauditi suutlikkus, keskpanga sõltumatus.

Kavandatud määrus sisaldab konkreetseid sätteid pettuse ennetamise kohta. Iga makromajandusliku finantsabi tehingu suhtes kohaldatakse kinnitamis-, kontrolli- ja auditeerimismenetlusi, mille eest vastutavad komisjon, sealhulgas Euroopa

Pettustevastane Amet (OLAF), ja Euroopa Kontrollikoda. Pettuse ennetamist käsitlevad sätted lisatakse ka makromajandusliku finantsabi tehinguga seotud vastastikuse mõistmise memorandumisse.

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Järjestatult mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja eelarveridade kaupa.

01 03 02 — Makromajanduslik abi

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
		Liigendatud/liigendamata ⁽⁵⁾	EFTA ⁶ riigid	Kandidaat riigid ⁷	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa tähenduses
4	01 03 02 01 Makromajanduslik abi	Liigendatud	EI	EI	EI	EI

01 04 01 14 – Maksed tagatisfondi

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
		Liigendatud/liigendamata	EFTA riigid	Kandidaat riigid	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa tähenduses
4	01 04 01 14 Maksed tagatisfondi	Liigendatud	EI	EI	EI	EI

Makseid välistegevuse tagatisfondi tehakse vastavalt muudetud fondimäärusele. Kooskõlas kõnealuse määrusega tehakse laenudega seotud makseid aasta lõpu seisuga väljamaksmata laenusumma alusel. Tagatisfondiga tagatakse ELi kolme liiki välislaene: Euroopa Investeeringuspanga välistegevuse raames antavad laenud, Euratomi laenud ja makromajanduslik finantsabi.

Makromajandusliku finantsabi tehingute puhul on tagatisfond seotud eelarvereaga 01 04 01 04 – EÜ tagatis ühenduse laenudele, mis on suunatud makromajandusliku finantsabi andmiseks kolmandatele riikidele. Eelarvekirje („p.m.”) sellel real kajastab vastava makromajandusliku finantsabi laenu eelarvetagatist. Seda eelarvekirjet rakendatakse ainult tagatise kasutamise korral. Senist rakendamist silmas pidades ei eeldata, et eelarvetagatist kasutatakse.

Uued eelarveread, mille loomist taotletakse: ei ole.

⁵ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud.

⁶ EFTA: Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

⁷ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	4	01 03 02 Makromajanduslik abi 01 04 01 14 Maksed tagatisfondi
---	----------	--

miljonites eurodes

Majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraat			2011 ⁸	2012	2013
• Tegevusassigneeringud (toetused)					
Eelarverida nr: 01 03 02	Kulukohustused	(1)	104,869	104,900	137,436
	Maksed	(2)	88,700	88,500	116,000
• Sellest eriprogrammide vahenditest rahastatavad hinnangulised haldusassigneeringud ⁹ : tegevus- ja järelhinnangud					
Eelarverida nr: 01 03 02	Kulukohustused	(3)	0,700	0,600	0,600
	Maksed	(4)	0,600	0,600	0,700
• Tegevusassigneeringud (laenud)					
Eelarverida nr: 01 04 01 14	Kulukohustused ¹⁰	(3)	138,880	260,170	200,000
	Maksed ¹¹	(4)			58,320

Fondi makstav summa arvutatakse „n” aasta alguses sihtsumma ja „n-1” aasta lõpu seisuga fondi netovara vahena. Kõnealune makstav summa sisestatakse „n” aastal „n+1” aasta esialgsesse eelarveprojekti ja kantakse „n+1” aasta algul ühe maksena üle eelarverealet „Maksed tagatisfondi” (eelarverida 01 04 01 14). Seepärast võetakse sihtsummana „n-1” aasta lõpus fondi makstava summa arvutamisel arvesse 9 % väljamakstud summast.

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 4 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=4+6	243,749	365,070	337,436
	Maksed	=5+6	88,700	88,500	174,320

⁸ Määrust hakatakse eeldatavasti rakendada 2011. aastal. Alates 2014. aastast peaksid summad olema kooskõlas kõnealusel aastal algava uue mitmeaastase finantsraamistikuga.

⁹ Tehniline ja/või haldusabi ning makromajandusliku finantsabi tehingute rakendamise toetamisega seotud kulud.

¹⁰ Assigneeringud kõiki liiki ELi laenude puhul: Euroopa Investeeringuspank, Euratomi laenud ja makromajanduslik finantsabi.

¹¹ Makromajandusliku finantsabi laenude hinnangulised makseassigneeringud ainult selle põhjal, et makseid tehakse mahus 9 % väljamaksmata laenusummast aastal, mil osamakse tehakse.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik		5	„Halduskulud”			
		EUR				
		2011 ¹²	2012	2013	KOKKU	
Majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraat						
• Personalikulud		762 000	762 000	762 000	2 286 000	
• Muud halduskulud: 01 01 02 11 01 – Lähetus- ja esinduskulud		160 000	133 000	200 000	493 000	
Majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraat KOKKU	Assigneeringud	922 000	895 000	962 000	2 779 000	
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 5 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma = maksete kogusumma)	922 000	895 000	962 000	2 779 000	

3.2.2. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.2.1. Ülevaade

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist¹³.

Vajalikud haldusassigneeringud kaetakse juba meetme haldamiseks määratud assigneeringutega ja/või juba ümbermääratud assigneeringute teel; vajaduse korral võidakse meedet haldavale peadirektoraadile eraldada iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus täiendavaid assigneeringuid, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

3.2.2.2. Hinnanguline personalivajadus

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

¹² Määrust hakatakse eeldatavasti rakendada 2011. aastal. Alates 2014. aastast peaksid summad olema kooskõlas kõnealusel aastal algava uue mitmeaastase finantsraamistikuga.

¹³ Olemasolevad töötajad, kes vastutavad majandus- ja rahandusküsimuste peadirektoraadis makromajandusliku finantsabi tehingute eest.

hinnanguline väärtus täisarvuna (või maksimaalselt ühe kohaga pärast koma)

	2011 ¹⁴	2012	2013
Ametikohtade loeteluga ette nähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)			
Majandus- ja rahandusasjad 01 01 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)	6,0	6,0	6,0
XX 01 01 02 (delegatsioonides)	-	-	-
XX 01 05 01 (kaudne teadustegevus)	-	-	-
10 01 05 01 (otsene teadustegevus)	-	-	-
Koosseisuväline personal (täistööajale taandatud töötajad)¹⁵			
XX 01 02 01 (üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud)	-	-	-
XX 01 02 02 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja noored eksperdid delegatsioonides)			
XX 01 04 yy	- peakorteris		
	- delegatsioonides		
XX 01 05 02 (lepingulised töötajad, renditööjõud, riikide lähetatud eksperdid kaudse teadustegevuse valdkonnas)			
10 01 05 02 (lepingulised töötajad, renditööjõud, riikide lähetatud eksperdid otsese teadustegevuse valdkonnas)			
Muud eelarveread (täpsustage)			
KOKKU	6,0	6,0	6,0

Personalivajadused kaetakse makromajandusliku finantsabi tehinguid juba haldavate peadirektoraadi töötajatega ja/või töötajatega, kes on peadirektoraadi siseselt ümber paigutatud. Vajaduse korral iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus võidakse meedet haldava peadirektoraadi personali täiendada, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega. Geograafilistes osakondades makromajandusliku finantsabi väljatöötamiseks ja järelevalveks vajaliku personali personalikulud on hinnanguliselt 50 % palgaastme AD5–AD12 ametniku aastasest kulust iga makromajandusliku finantsabi tehingu kohta. Võttes aluseks viimase viie aasta kogemuse, on oodata keskmiselt kaheksat makromajandusliku finantsabi tehingut aastas, kas käimasolevate või uute tehingutena. Tugiülesanded, sealhulgas koordineerimine, finantsjuhtimine, osalemine tegevus- ja järelhindamistes ning sekretäritöö, moodustavad hinnanguliselt täiendavad 50 % nende geograafiliste osakondade kuludest.

¹⁴ Määrust hakatakse eeldatavasti rakendama 2011. aastal. Alates 2014. aastast peaksid summad olema kooskõlas kõnealusel aastal algava uue mitmeaastase finantsraamistikuga.

¹⁵ Lepingulised töötajad; renditööjõud; noored eksperdid delegatsioonides; kohalikud töötajad; riikide lähetatud eksperdid.

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	Nt vastastikuse mõistmise memorandumite ning laenu- ja toetuslepingute koostamine, ametiasutuste ja rahvusvaheliste finantseerimisasutustega suhtlemine, välisekspertidega suhtlemine seoses tegevuse hindamisega ja järelhindamisega, kontrollkäikude tegemine, komisjoni personali aruannete koostamine, komisjoni menetluste ettevalmistamine seoses abi haldamisega, sealhulgas komiteemenetlus
Koosseisuvälised töötajad	Ei kohaldata.

3.2.3. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

- ☒ Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga.
- ☐ Ettepanekuga/algatusega kaasneb mitmeaastase finantsraamistiku asjakohase rubriigi ümberplaneerimine.
- ☐ Ettepanekuga/algatusega seoses on vajalik paindlikkusinstrumendi kohaldamine või mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine¹⁶.

3.2.4. Kolmandate isikute rahaline osalus

- Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist.

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- ☒ Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele.
- ☐ Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - ☐ omavahenditele
 - ☐ mitmesugustele tuludele

¹⁶ Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19 ja 24.